

Oni i mi

„Oni“ i „mi“, nije totalitarni obrazac; prijatelj – neprijatelj, već totalitarno naslede srpskog društva. Ovo je priča o stalnim „dobitnicima i gubitnicima“ u „dolini suza“, u teatru apsurdna i paradoksa - o njima i nama, o oligarsima i intelektualcima.

Oni su bez vere i uverenja, bez ideje i ideologije.

Oni su se, uglavnom, ispilili u Miloševičevom dedinjskom dvorištu.

Oni potvrđuju da on nije jedini kriv. Iako najviše. I on se, verovatno, sada kaje kada vidi kako i koliko su ga iskoristili.

Oni su pravi kreativci u smišljanju velikih pljacki naroda, od Zajma za preporod Srbije, finansijskih piramida, primarne emisije, kupovine deviza po zvaničnom kursu, preferenci, uvoznim dozvolama, monopola, privatizacije.

Oni su uspeli u onom režimu.

Oni su uspešni i u ovom režimu.

Oni su bili glavni tada, glavni su i sada.

Oni su pretocili državnu (društvenu) svojinu u privatnu. Levak privatizacije usmeren je ka njihovim džepovima.

Onda su političku vlast koristili kao put do bogatstva, a sada koriste bogatstvo kao put do političke vlasti.

Oni osnivaju stranke, „bave se tuđim poslom“.

Oni su ovu vladu opkolili, u sledeću sigurno ulaze.

Oni, kao da tek pocinju, dolaze, nadilaze, presuđuju i uspostavljaју standarde.

Oni se šire i solidarišu.

Oni se međusobno vencavaju i kumuju.

Oni ne ulaze u tuđu parohiju.

Oni imaju i svog Berluskonija (koji bi hteo da je Valensa), svog Ted Tarnera i Ronalda Abramovica.

Oni ovom narodu mogu obećati svašta a da ne ispune ništa. Ne baš ništa. Ne - hleba, ali da - igara (na sreću i nesreću). Zabava je u toku. Show must go on! Velikaši proklete vam duše na komade raspodeliste Srbiju.

Na komade ili na resore. Sve kraljevi i magnati. Medijski, šecerni, telekomunikacioni, hemijski, metalni, trgovinski, bankarski,...

Oni se međusobno ne napadaju.

Oni (naj)bolje kohabitiraju.

A mi?

Mi smo verovali (i/li još uvek verujemo) u ideale za koje ginu budale.

Mi imamo svoje ideje, oni svoje interese.

Mi imamo znanje bez moći, oni imaju moć bez znanja.

Mi nismo imali svog Valensu, Havela, Mihnjika, iako su mnogi sebe videli u toj ulozi.

Oni imaju sve a mi ni (za) pištaljke, ni (za) jaja.

Oni nam kažu - kad ste pametni što niste bogati? (HM) Zato što su ovde pamet i poštenje obrnuto srazmerni sa bogatstvom. Zato što u normalnom društvu postoje dva načina da se obogatite; da nasledite bogatstvo ili da ostarite. A ovde?

Oni nikada ne gube. Oduvek.

Oni su sa pobednicima. Uvek.

Oni su definitivno pobedili. Zauvek.

Miloševića i zemunskog klana nema. Nikoga se više ne boje.

Solana cuti. Možda su i do njega stigli?

Mi opet previdamo. Mi, koji znamo sve osim da se obogatimo. Mi, koji znamo sve osim što ne znamo da ne znamo - na kraju moćni idu sa moćnima.

Mi (ne) vidimo da oni možda finansiraju i one u koje verujemo i za koje glasamo!

Tako su snage prošlosti postale kreatori naše budućnosti.

Napomena: Svako prepoznavanje nekoliko imena, porodica, i firmi koje vladaju Srbijom je slučajno i na sopstvenu odgovornost.

Ne mogu vam reci ko su, odmah bi ste se „šjetili“.

A nemojte posle da bude da vam na vreme nisam rekao.

Naša pamet je uvek naknadna. Naša revolucija nadoknađujuća.

Na vredi vino dospavati i...